

גשר זהבה

זאת על המספר המדויק של הרומנים שהן היו הנאשם
אלי בהם. מותר לשער שרק קומתה הזעירה הצילה
הן מציפורני הנאזקיסים.

★ ★ ★ הסמכה באיזור המסוכן

איפה הביתן האמריקאי? חוקר גבר אומלל, שנקלע במקרה לסביבתה.
לא מצביעה בהדרת כבוד, בציפורן כסף, על הכיוון.
"אולי את הולכת לשם במקרה?"
לא נועצת בו מבט תמים, דבשי, הממלא את תפקידו
גנה. הנוזניק אומר תודה רבה ומתנדף לכיוון ההפוך
ביתן האמריקאי.
אין לה, לנערת כפתורי הזהב, אמביציה אחת גדולה. יש
המון מיניאטורות, כמו: להיות דיילת טובה, לעלות

אם היא מדברת עברית. "דו יו ספיק אינג' לישי?"
"למה לך להתאמץ? דבר עברית."
"איך מגיעים למועדון התיאטרון?"
הם מקבלים את כל האינפורמציה.
"אולי את מצטרפת?"
זהבה מוזה ואומרת בפעם אחרת.
ביריד המורה, בעונה זו, ביוני, נפוץ
החזיר המצוי. הוא ניגש, מתפלש, לפני
דיילת זהבה:
"איפה ביתן הסתדרות?" היא מראה לו
ואז שואל החזיר:
"מה רואים שם, בעצמם?"
כשהיא מציצה לו להחכם בעצמה, היא
נועץ בה מבט חזירי חודר, ישר לעיניים,
מחריש רגע כשביל רושם, ואחר מרויע
בקול נפגע מאד, המאכין את החזיר ה
מצוי בעונה זו: "את לא נראית לי כזאת
בהתחלה."
ואו, כשמתקרבת כבוצת אנשים, הוא תור
פס פוזח ונוחר בכיטחון עצמי כזה, שרק

חזיר נסוגל להמציא: "או כמו שקבענו,
בובה, אצלי, בשעה אחת. צאונו!"
קשה להיות נערת יוני.

מהיריד לא עלה. לראות שוב את אירופה,
לגלף עוד צעצוע מעץ, לסרוג כחור בשלוש
שעות במכונת היד שלה, לגלות מודל ל
שימלה חדשה, לא לאבד היום שוב סיכת
ראש, לחפוף ביום ראשון את הראש ולי
סדר, להיות בעלת חנות לתכשירי יופי,
להיות נשואה וללדת ילדים בהתחשבות
באפשרויות הכספיות.

"סליחה, איפה הביתן המצוי?" רוצה
לדעת גבר על עקבים שלושיה"מ, וצחאי
רוץ פתוח עד הקורקבן. בסבלנות בלתי
ניסבלה היא עונה לו אפוא. לכה אין
פרס ע, סבלנות? הוא הניע לה עוד
כשהיתה בעממי אליאנס התלמידה הצעיר
ננית והחרוצה ביותר, הספירטאית הטובה
במכבי, ואחר כך גאות בית הספר למסחר
ולפקידות. היא נושאת בתואר מנהלת
השבונות-עצמאית עוד מגיל 17. בגיל 16
היא תירגמה לקצונות בארבע ימים את
הסמכה באיזור המסוכן, ובגיל 15 היתה
הכתבנית המאראתונית, עטרת הניצחון של
כל המוסד. "אצלי לא שמעו את תיקתק
המכונה, שבעו רק שאני מעבירה שטף של
שורות."

המגירות שלה בבית הוריה עמוסות
מיכרות ילדות, צעצועים קטנים, שמאטעס
פיצפונים, הכל ארוז במשטר וטרט מגוהץ.
תכשירי הקוסמטיקה, הפודריות, המסרק —
סטריילים. שים בוס לא יכול לחלום על
מוכירה/פקידה מושלמת יותר, צרפתית,
ספרדית, אנגלית שגורות בפיה כמו עב
רית, והיא אינה עוברת על 15 סיגירות
ליום. קשה לקרוא לה פטפטנית.

לפני חודש התחילה היאנס להפסיק עם
כל זה. היא חושבת שהיכיחה את עצמה
מספיק במקצועה. עכשיו האנו שלה רוצה
לרחף באוויר, במדי דיילת.

★ ★ ★

איך סידרו אותה

**אין דבר המרגיז אותה יותר מלהיות
עם עצמה לבד.** "אני שונאת להיות
לבד ברחוב." בבית לא איכפת לה במיוחד.
אבל לצעיד ברחובות הומים, או בתיאטר
רוך, אי בקינצרט, כשההמון האנושי מתחלק
לזוג, היא מפתח להיות הפרט. משום כך,
אולי, היא אירגנה לה גודו של ידידים.
"יש לי הבון." הגודו דאג כל שבוע
למסיבה, פעמים בחודש לקולנוע — "רק
קומדיות. טרגדיות מצחיקות אותי." זהבה
מבקרת הרבה בהצגות וקונצרטים. היא
אינה מתחשבת בבקורות כתובה, היא אויב
רת, מפני שיש לה משלה.

גברת-סדר — Order — אינה עושה
כלל רושם של משיפעת לרוב ברגשות
עמוקים, או תהומיים במיוחד. היא טלחה,
קרירה לפעמים. להטוד בה שהיא מסוגלת
לשינאת מחת, או אהבה עיוורת וכל מה
שקשור בסופרלטיבים ריגשיים אחרים, תה
יה טיפשות מזהירה.

זהבה ניצבת מול ביתן הפיליפינים ומק'
בלת בחביבות את העונש על חטא יופייה.
"תסלחי לי, איפה הביתן הפיליפיני?"
שואלת הפעם חבורת היילים, כשמבטם ה
חכם נעוץ אותו רגע בביתן הפיליפיני.

הפאטנט מוכר לה מכל הזוחיות האפשר
ריות, אבל היא חברותית; היא חונכה שנה
אצל הדודה שלה בכאריס, והיא משתדלת
לא לאכזב את חברות הנברברים. היא נר
געת ממש בקיר הביתן השוכן הצי מטר
מולה, ואומרת באדיבות אמיתית: "כאן,
בבקשה."

"תודה רבה לך," הם עונים באושר.
איך סידרו אותה.

אחרי ישראל, אומרת זהבה, ואחרי צר'
כה, היא אוהבת את ספרד. ברכבת מאל'
האסיראס למאוריד, לפני שנה בדיוק, ניסה
לעגוב עליה מאטאדור אמיתי. הנסיון הנעים
נעשה מסוכן עבורה, כשנודע לו שאובייקט
אהבתו באה מהטרה נאוסה. סאנטה היאנס,
הוא התפלל לפניו בקרון הרכבת, אוא,
בואי לקורידיה. אורוק לך את הכיבוע. ומאז
היא מתה על ספרד.

★ ★ ★

החזיר המצוי

רימת גברים חדשה מראה את עצמה
ולא בלי הערכה עצמית בשטח. "מעניין

גם כאן בולטת זהבה כאחת הדיילות היפות ביותר. היא
אינה מתלוננת על המבקרים המעטיקים דווקא אותה יותר
מכולן. היא מבינה אותם. זהבה, הפקידה עד עכשיו, שואפת להיות דיילת-אוויר.

מלכת היריד